

RØRT: Åste Rødseth og Tone Julsen har ikke for vane å tenke for mye på seg sjøl. Derfor var det ekstra gledelig at Marit Hætta Øverli og Asbjørn Isaksen hadde tenkt på dem når Jobzone-prisen skulle deles ut. (Foto: Hanne Larsen)

Pris til «usynlige»

Åste Rødseth og Tone Julsen bruker flerfoldige timer i uka på å hjelpe andre. I dag fikk de lønn for «strevet».

Av Hanne Larsen
hanne@altaposten.no

Rørte og lettere sjokkerte kunne de to damene motta hver sin gigantstore papirsjekk på 5000 kroner hver fra Jobzone Alta.

– Vi hadde fått beskjed om å møte presis klokka 12, så vi ante ugler i mosen, men dette hadde vi ikke forventet, sier Åste Rød-

seth og Tone Julsen, som med tårer i øynene mottok prisen i Sisas nye lokaler i Bossekop i formiddag.

Topptung jury

Prisen har de fått fordi de fire dager i uka, i tre år, har kjørt ut mat til trengende i hele Alta. De bruker egen bil og egen tid, uten å få en krone i lønn. Men dette hadde Marit Hætta Øverli og Asbjørn Isaksen i Jobzone tenkt å gjøre noe med. De satte en temmelig topptung jury i sving med å finne verdige mottakere av prisen. Etter noen runder med flotte kandidater landet juryen bestående av Harald Karlstrøm fra Arctic protection, ordfører Laila Davidsen, direktør i Alta næringsforening, Karianne Hjortdal, og redaktør i Medie-

huset Altaposten Rolf Edmund Lund, på Rødseth og Julsen.

Usynlige hjelperne

Marit Hætta Øverli i Jobzone er opptatt av de usynlige hjelperne.

– Vi synes det er viktig å dra frem i lyset de som ikke er så synlige, men som gjør en veldig viktig jobb i lokalsamfunnet. Personlig visste jeg ikke noe om dere, sa Øverli til de takknemlige prisvinnerne.

Selv om Åste og Tone er Sisa-venner, har ikke prisen noe med Sisa som organisasjon å gjøre.

– Vi deler ikke ut priser til bedrifter eller organisasjoner. Denne prisen, som skal være en årlig pris, skal gå til privatpersoner, påpekte Marit Øverli.

Maten skal frem

Åste og Tone kunne fortelle at de ikke har angret en dag på at de valgte å bli Sisa-venner og hjelpe til med utkjøring av mat.

– Nei, selv om vi har holdt på å fryse oss ihjel, så synes vi dette er veldig givende. Og maten skal frem uanset, ler de, og medgir at en pris som dette bidrar til fortsatt motivasjon.

Maten hentes flere ganger i uka fra matkjeden Kiwi, som har en policy på å dele ut mat som snart går ut på data til trengende, i stedet for å kaste den. Åste og Tone har en utkjøringsliste på rundt tjue husstander, og runden kan ta mange timer.

– Det lengste vi har vært ute og kjørt var vel til rundt seks på ettermiddag. Da begynte vi halv tolv.

Skal brukes på seg sjøl

Hva de skal bruke prispengene på vet de ikke.

– Men det blir nå iallefall noe fornuftig, sier Åste.
– Og dem skal brukes på oss sjøl, fastslår Tone.

Det frivillige arbeidet til Tone og Åste, har en mørkere undertone. Med tjue trengende husstander, betyr dette fort mennesker på mellom 50 og 100 som daglig har behov for gratis mat. Marit Hætta Øverli understreket i sin lille tale hvor fint det er med hjertevarme og arbeidsinnsats fra frivillige.

– Det er mange som bryr seg om de svake i våre lokalsamfunn, og dere er to av dem, sa Marit.